

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

Zprávy z Předsednictva

Dne 29. 1. 2014 se v Praze poprvé v letošním roce sešlo Předsednictvo Celostátního výboru SČVP.

V letošním roce, roce Sněmu, je před námi hned z kraje k řešení spousta úkolů. Proto ve všech regionech nezapomínejte, že dne 23. 4. 2014 se bude od 10:00 konat celostátní Sněm SČVP, kde se bude volit nové vedení Sdružení. Podle rozhodnutí ze zasedání Předsednictva se letošní Sněm bude konat v Litoměřicích.

Klíč stanovený pro celkový počet delegovaných na Sněm - 1/40, určil 38 zástupců regionů s právem hlasovacím.

Kvóty delegátů byly určeny takto:

Regiony: Nymburk - 1; Praha - 4; Žatec - 5; Podbořany - 1; Karlovy Vary - 1; Tachov - 1; Cheb - 1; Domažlice - 1; Mariánské Lázně - 1; Chomutov - 2; Krkonoše - 1; Litoměřice - 3; Rakovník - 1; Frýdlant - 1; Teplice - 1; Moravskoslezský - 3; Šternberk - 1; Olomouc - 1; Brno + Mor. Krumlov - 1+1; Vyškov - 1; Šumperk - 2; Uničov - 1; Mohelnice 1; Broumov - 1.

Rozhodovat budou podle Stanov hlasy regionálních delegátů. Z toho důvodu si pečlivě uvažte, koho za sebe na Sněm pošlete, kdo tam vyjádří nejlépe Váš názor. Žádáme tímto vedoucí regionů, aby zajistili stanovené počty delegátů na Sněm!

Zároveň je třeba, aby si regiony navrhli své vlastní kandidáty na obsazení funkcí do Celostátního výboru. Počty kandidátů za regiony si zvolte podle stejného klíče jako na delegáty a to s patričnou rezervou, aby bylo z čeho vybírat. Své oficiální návrhy na delegáty i kandidáty na zástupce v CV pošlete tajemníkovi Sdružení p. Lubomíru Sazečkovi, nejpozději do 20. 2. 2014. Budeme všem rozesílat osobní pozvánky a na to je třeba mít čas.

Podle Stanov Sdružení se Sněmu dále účastní všichni funkcionáři CV a předsedové komisí Sdružení a to s hlasem poradním. Se stejným právem se mohou Sněmu účastnit čestní hosté pokud jsou pozváni.

Lubomír Sazeček

Zprávy z našich regionů

Litoměřice

OZNÁMENÍ

Výbor regionu Litoměřice srdečně zve své členy a jejich přátele na VÝROČÍ ČLENSKOU SCHŮZI, která se uskuteční v sobotu dne 15. března 2014 od 10:00 hodin v sále restaurace Koliba na Výstavišti Zahrada Čech v Litoměřicích. Na této schůzi budou mít členové možnost m.j. si vyrovnat členské příspěvky na rok 2014.

Těšíme se na Vaši účast!

Daniela Zelenková jednatelka regionu Moravskoslezský

Města Šumperk a Zdolbunov otevírají novou vzájemnou spolupráci na úrovni gymnázií a měst. Na dny 28. až 31. ledna 2014 byla

do Šumperka pozvána šestičlenná delegace města Zdolbunov, aby se tam projednaly všechny konkrétní podmínky této mezinárodní spolupráce.

Z ukrajinské strany byla pozvána kromě jiných i paní Lena Iarmoljuk, která s naším Sdružením spolupracuje již tři roky a také se na Ukrajině významným způsobem podílela na tvorbě dokumentu Volyňští.

Tyto kontakty mezi našimi městy a regiony jsou velice užitečné a důležité pro budoucnost celého našeho Sdružení. Protože bez dobrých kontaktů a přátelského zázemí na ukrajinské straně se asi neobejdeme, pokud chceme nějakým způsobem působit v oblasti rekonstrukcí a obnovování českých stop na Volyni. K tomu potřebujeme mít spojovací můstky mezi nám nakloněnými Ukrajinci. Jinak by se jednalo pouze o jednostrannou záležitost pamětníků z naší strany.

Tímto způsobem také všechny informace o volyňských Česích a jejich historii vstupují do povědomí širších vrstev obyvatelstva, jak na ukrajinské, tak i české straně. Děje se to prostřednictvím místního tisku, protože jak na Ukrajině, tak u nás, se takové akce neobejdou bez pozornosti a okomentování minimálně regionálních deníků nebo občasníků.

Žatec

Český rozhlas Dvojka bude vysílat od 10. do 14. března 2014 denně od 22:00 hod. do 22:30 hod. výběr z knihy „Huleč Česká na Volyni“ autorů Jiřího Bonka, Danuše Manové a Václava Stárka. Na četbě se mají podílet herci: Stanislav Zindulka a Pavel Soukup. Pravděpodobně tam bude i nějaký známý ženský hlas.

Děkuji Mgr. Danuše Manová, ul. Jungmannova 2772, PŠC 438 01 Žatec

---

Informace z regionu Žatec – Podbořany
Dne 6. dubna 2013 se konala výroční členská schůze, které se zúčastnilo 60 členů a při které byl zvolen výbor regionu, kontrolní a revizní skupina a důvěrníci. Naším hlavním úkolem v tomto roce bylo, připravit a zúčastnit se vzpomínkových akcí k 70. výročí vypálení Českého Malína.

Několik našich členů se zúčastnilo 7. července pietního aktu na Ukrajině. Někteří se zúčastnili pietního aktu letadlem, to je ti, kteří by nezvládli cestu autobusem. Ostatní využili autobusových zájezdů z Prahy a Brna. Kromě pietního aktu 7. července v Malíně navštívili různá místa během cesty a některé vesnice a města na Volyni. Program obou autobusových zájezdů byl zajímavý. Děkujeme tímto předsedkyni Jaromíře Němcové-Ničové za náročnou organizaci pietního aktu na Ukrajině, Jiřině Kolářové a Lubomíru Sazečkovi za organizaci autobusových zájezdů.

Dne 13. července jsme pod záštitou hejtmana Ústeckého kraje p. Oldřicha Bubeníčka

a s finančním příspěvkem z fondu Ústeckého kraje zorganizovali pietní akt k 70. výročí vypálení Českého Malína na Volyni u památníku v Žatci u hřbitova. Děkujeme ThDr. Jaroslavu Šuvarskému Ph.D., pravoslavnému faráři Vladislavu Čejkovi a sboru katedrály Cyrila a Metoděje za panychidu. Následně po pietním aktu jsme zajistili celostátní setkání členů SČVP v restauraci Moskva v Žatci.

Dne 20. července jsme se zúčastnili pietní vzpomínky v Novém Malíně. Panychida pravoslavného sboru byla úžasná. Autobusového zájezdu se zúčastnilo 24 osob. V Novém Malíně jsme byli srdečně přijati. V místní sokolovně jsme byli pohoštěni a shlédli dokument „Volyňští“. Děkujeme všem organizátorům z Nového Malína.

Dne 7. září jsme se zúčastnili „Celostátního setkání volyňských potomků a přátel“ v Litoměřicích.

Někteří jeli společně autobusem, jiní vlastní dopravou. Akce proběhla v hotelu Koliba. Po obědě jsme se přemístili do přístavu a zúčastnili se plavby po Labi lodí Porta Bohemia s hudbou a tancem.

Akce byla dobře zorganizovaná. Za příjemně strávený den děkujeme organizátorům. Na závěr bych chtěla dodat, že přestože jsme největší region co do počtu členů, máme problém s organizací a hlavně s účastí na jednotlivých akcích vzhledem k vyššímu věku a zdravotním potížím členů. Mnozí se zúčastňují alespoň tak, že si se zájmem přečtou Zpravodaj.

V současné době probíhá v Žatci v muzeu výstava „Návraty Volyňských Čechů“, která potrvá do 2. března 2014. Neváhejte a přijďte se podívat.

Za region Ing. Olga Nepivodová

Výzva pro přihlášené členy Občanského sdružení vlastníků pozemků na Volyni, odebraných sovětskou vládou v roce 1939

I. Žádáme ty členy, kteří mají přesídlovací doklady (rodičů, prarodičů), aby je v čitelné kopii poslali na adresu: Alena Pavlicová, Zaječí 483, 691 05

Jsou to tyto doklady:

- 1) list o přesídlení
  - 2) soupis zanechaného jmění (originály jsou v ruštině a češtině)
- II. Členové, kteří nemají přesídlovací doklady, aby poslali podklady pro dohledání těchto dokumentů v archívech na adresu: Ing. Jan Pavlica, Zaječí 483, 691 05
- Požadované údaje: Příjmení, jméno, bydliště (Ukrajina), okres - rajon, oblast, rok narození, rok/měsíc přesídlení toho, kdo byl přesídlován.

Jedná se o všechny ty, kteří žili na území Západní Volyně – Polsko do 17. 9. 1939, tj. do doby okupace Západní Volyně Sověty. NEZAPOMĚŇTE uvést v obou případech I. a II., kontaktní údaje odesílatele, nebo

osoby zplnomocněné k zastupování: adresu, telefon, email.

III. Upozorňujeme členy Občanského sdružení, že naše Občanské sdružení neřeší pozůstalostní záležitosti. Pozůstalostní záležitosti si řeší každý ve své rodině.

Zasláním výše uvedených dokladů či údajů odesílatel souhlasí se zpracováním osobních údajů dle zákona č. 101/2000 sb.

IV. Každý region na nejbližším setkání regionu zvolí své zástupce (1 až 3) do rady sdružení, kteří se budou podílet na koordinaci postupu sdružení k dosažení cíle Sdružení obsažené v článku č. 2 stanov sdružení. Žádáme vedoucí jednotlivých regionů SČVP o spolupráci k zajištění volby zástupců (1-3) a oznámení kontaktních údajů zvolených zástupců regionu na emailovou adresu:

pavlicova.volyn@seznam.cz

Volyňští Češi v druhém odboji a jejich repatriace Bakalářská práce ukázka

První náznaky reemigrace volyňských Čechů a vůbec Čechů žijících v zahraničí, se objevily již po první světové válce. Republika tehdy však neměla prostředky k tomu, aby tak rozsáhlou akci provedla. Po druhé světové válce byla situace jiná. Nastala potřeba nahradit téměř tři miliony sudetských Němců, kteří byli odsunuti do válek zničeného Německa. V Československu po nich zůstalo opuštěné pohraničí, které bylo třeba znovu osídlit.

Prvními volyňskými Čechy, kteří začali být usídlováni, se stali členové 1. ČSAS. Většina z těchto navrátilců se rozhodla zůstat a počkat na příjezd svých rodin z Volyně. Menší část, jednalo se především o starší nebo ženaté muže, se vydala zpět na Volyn a chtěla přijet do ČSR společně se svými rodinami později. Emilie Samcová si do sešitu svých vzpomínek napsala: „...pamatuju jak sem na podzim v síni na valše prala najednou k nám přišel nejakaj Voják. Vipadal že to je v českej uniformě ja se přestala prát a dívám se na něj že je podobnej mýmu Manželi a on se na mě taky díva a najednou vikřikl. „Ty mě nemůžeš poznat, Mileno moje! To jsem se za puldruhého roku tak změnil.“ A já že seš takovej chudej a jako umučenej. Oni kolikrát měli hlad a žízeň... a říkal asi pojedem do Československa, a tam je hodně věcí na elektriku a já jsem se ho ptala, jak to asi vypadá a on říká, že to sama uvidím a že už nebudu muset ohřevjat žehličku na plotně...“

Vojáci, kteří v ČSR zůstali, založili Prozatímní volyňský akční výbor (PVAV). Tento výbor se zavázal, že bude pečovat o zájmy Čechů na Volyni a starat se o jejich návrat do staré vlasti. Dne 28. května 1945 pak předal členové PVAV žádost o reemigraci Čechů z Volyně ministru zahraničních věcí Janu Masarykovi. Vaculík připomíná, že se jednalo v pořadí již o čtvrtou žádost. Dříve byly podobné žádosti předány roku 1919 T. G. Masarykovi, roku 1940 pplk. Svobodovi a v dubnu 1945 prezidentu Benešovi. V předsednictvu Prozatímního akčního výboru zasedali J. Perný, který byl předsedou, místopředsedové V. Mesner, J. Kozák, V. Hovorka, jednatelé J. Rébl, B. Šebesta a pokladník V. Louda. Dne 16. prosince 1945 byly na schůzi volyňských Čechů v Žatci položeny základy, v budoucnu nejvýznamnější „volyňské“ organizace, Svazu Čechů z Volyně (SČzV).

Prakticky ve stejných dnech byl založen i spolek s názvem Kruh přátel volyňských Čechů, jehož cílem byla propagace volyňské minority a zároveň i morální a hmotná pomoc. Tato organizace založila Malínský fond k uctění obětí malínské tragédie. V červnu 1945 bylo požádáno velvyslanectví ČSR ve Varšavě zástupcem volyňských Čechů, zahnaných Němci do polského města Toruně, aby tlumočilo československé vládě jejich přání po brzké repatriaci do ČSR. Jednalo se celkem o sedm zemědělských rodin z volyňské obce Alexandrovka. „Volyňáci“ si stěžovali na složité poměry, ve kterých zde žijí. Rozhodli se nevrátit zpátky na Volyn a obávali se, že usazení na nově získaném polském území by znamenalo jejich polonizaci. Ministerstvo zahraničí (MZV) předalo žádost repatriačnímu odboru ministerstva ochrany práce a sociální péče (MOPSP), které 2. října vyjádřilo své kladné stanovisko.

Na konci června 1945 vyzvala vláda krajany žijící v zahraničí k návratu do vlasti. Realizaci pověřila ministerstvo ochrany práce a sociální péče. Ministerstvo zemědělství dostalo za úkol rozdělovat zemědělskou půdu. Osídlovací úřad měl zařadit usídlování nezemědělského obyvatelstva. Vláda se totiž zaručila, že všem navrátilcům umožní zařazení do výrobního procesu podle jejich zaměstnání. Ministerstvo národní obrany (MNO) vypracovalo svůj vlastní návrh osídlení pohraničí, který počítal s usídlením veteránů druhé světové války v západním pohraničí. I samotní volyňští vojáci, kteří

zůstali v ČSR, chtěli být přednostně usídleni především v zemědělsky bohatých okresech Žatec, Podbořany a Litoměřice. PVAV vypracoval žádost a předal ji ministerstvu zemědělství, které ji zamítlo. Představitelé ministerstva měli strach z vytvoření souvislého pásma vojenské kolonizace. Po dohodě mezi ministerstvy obrany a zemědělství byly vybrány okresy, v nichž bylo provedeno osídlení volyňskými vojáky. Pro každý okres byl určen počet usedlostí, které byly pro volyňské vojáky rezervovány. Jednalo se o okresy Žatec, Podbořany, Chomutov, Ústí nad Labem, Kadaň, Litoměřice, Bílovec, Šumperk, Vyškov, Moravský Krumlov, Mikulov, Olomouc, Hustopeče, Znojmo, Zábřeh, Šternberk a Nový Jičín. Celkem bylo v těchto okresech rezervováno 2.327 usedlostí pro vojáky a 1.397 pro vdovy vojáků a invalidy. Aby se celá akce urychlila, byl zřízen při IX. odboru ministerstva zemědělství vojenský referát, který měl na starosti záležitosti volyňských Čechů. Do jednotlivých oblastí byli vysláni styční důstojníci, jejichž úkolem bylo zajišťovat hladký průběh osídlování.

I přesto nebyly výsledky uspokojivé. Osídlování se setkávalo s překážkami jak ze strany národních správců, kteří měli usedlosti uvolnit, tak i ze strany autonomních orgánů, které měly při osídlování spolupracovat. Usídlování vojáků mělo být ukončeno před 28. říjnem 1945. K tomuto datu se podařilo usídlit asi dvě třetiny vojáků. Usazování vojáků bylo, až na jednotlivé případy, ukončeno začátkem roku 1946. Vojáci trpěli odloučením od svých blízkých, které zanechali na Volyni. MNO proto požádalo MZV o urychlení přesídlení rodin vojáků a sdělení, zda již bylo v této otázce se SSSR jednáno a v jakém stádiu se popřípadě celá věc nachází. MNO bylo oznámeno, že velvyslanec ČSR v Moskvě dostal za úkol zjistit, jestli by vláda SSSR souhlasila s repatriací obyvatel československé národnosti do ČSR. Podobně bylo MZV dotazováno i Úřadem předsednictva vlády, na které 23. srpna 1945 dorazila deputace volyňských Čechů, složená ze škpt. Mesnera, kpt. Kozáka, Švihovského a jejich spolupracovníků.

Delegace předsedovi vlády přednesla žádost, aby otázka osídlení volyňských Čechů a jejich repatriace byla projednána jako naléhavá a bylo v co nejbližší době jasné, kdy a za jakých podmínek budou rodiny volyňských Čechů se souhlasem sovětské vlády přesídleny. Jednání mezi československou a sovětskou stranou nebyla jednoduchá. Velvyslanec rada při československém velvyslanectví v Moskvě Dr. Jiří Kašpárek popsal ve svém telegramu jednání s A. P. Pavlovem, členem kolegia Narkomindělu. Ten mu sdělil, že repatriace sovětských občanů české a slovenské národnosti je myslitelná jen v případě uzavření speciální smlouvy mezi ČSR a SSSR. Podle Pavlova by to však bylo zbytečné. Kdyby totiž k transferu došlo, počet zájemců by byl jen nepatrný. Vyšinskij, náměstek lidového komisaře zahraničních věcí SSSR, československým zástupcům přednesl podobné stanovisko. SSSR potřebuje lidi, a proto by volyňské Čechy nerad ztratil. Dále poznamenal, že Ukrajina se nedívá na otázku přesídlení příznivě, a o to bude hledání řešení složitější. Přesídlení vojáků a jejich rodin by snad bylo možno provést snadněji než přesídlení ostatních. S názorem A. P. Pavlova, že by byl zájem volyňských Čechů o transfer minimální, nesouhlasilo ministerstvo práce a sociální péče. Odvolávalo se na četné návštěvy příslušníků 1. ČSAS hlásících se o informace. Velvyslanci ČSR v Moskvě bylo nakonec na jednání s Molotovem 3. prosince 1945 přislíbeno, že v záležitosti transferu volyňských Čechů bude rozhodnuto co nejdříve a toto rozhodnutí bude příznivé.

Dne 13. prosince 1945 obdrželo velvyslanectví ČSR v Moskvě od Narkomindělu notu č. 98 ze dne 11. prosince 1945, kterou byl oznámen souhlas vlády SSSR s repatriací občanů české a slovenské národnosti, jež se stali sovětskými státními příslušníky, ale žijí na území bývalé Volyňské gubernie. Vláda SSSR při této příležitosti požádala, aby československá vláda priznala čs. občanům národnosti ruské, rusínské, ukrajinské a běloruské, žijícím na území ČSR, právo optovat pro sovětské státní občanství a přesídlit do SSSR. Byl také vysloven předpoklad, že opce a přestěhování musí být dobrovolné. Mezi oběma vládami by měla být kvůli tomu uzavřená dohoda.

Přípravou smlouvy byla pověřena meziresortní komise složená ze zástupců Úřadu vlády, ministerstva ochrany práce a sociální péče, vnitra, národní obrany, zemědělství, financí, zdravotnictví, Osídlovacího úřadu, Národní banky československé a Československého ústavu zahraničního. Návrh smlouvy byl koncem ledna 1946 předán sovětské straně. Zdlouhavé jednání mezi československou a sovětskou vládou mělo za následek množství stížností z řad již

usídlých volyňských vojáků. Ti předpokládali, že jim na přidělených usedlostech budou pomáhat členové rodin, kteří však stále nepřicházeli. Provizorní řešení výpomoci neodsunutými Němci nemohlo být trvalé. Pracovali neochotně, mnohdy sabotovali plnění uložených prací. Volyňští Češi se shodovali, že jejich brzký odsun je nejen žádoucí, ale z hlediska bezpečnosti majetku a životů nutný. Navíc nemohli počítat s pomocí nezemědělského obyvatelstva v obcích, protože tito obyvatelé mají jiné zaměstnání, které jim to neumožňovalo. Taktéž pomoc pracovních brigád dobrovolníků nebývala příliš efektivní, protože se skládaly většinou z nekvalifikovaných osob. Z těchto důvodů volyňští Češi požadovali, aby byly učiněny potřebné kroky pro urychlení převozu jejich rodin nebo přidělení kvalifikované pracovní síly. V podobném duchu se vyjadřovalo i ministerstvo zahraničního obchodu. Obávalo se, že z důvodů odsunu německého obyvatelstva a protahujícímu se příjezdu rodinných příslušníků volyňských Čechů dojde k nedostatku pracovních sil.

Ministerstvo doporučilo, aby na příslušných místech byly podniknuty kroky k urychlení repatriace rodin již usídlých volyňských Čechů. Rovněž vyjádřilo svůj zájem, který mělo na zachování produkce kvalitního chmele, zejména žateckého. Požadovalo proto, aby při osídlování ve chmelařských oblastech Žatecka a Podbořanska byla věnována zvýšená pozornost kvalifikaci uchazečů o usídlení.

Prezident Beneš se pokusil uspišit jednání se Sověty dopisem adresovaným J. V. Stalinovi. V tomto dopise vyzdvihl podíl volyňských Čechů na osvobození ČSR a zdvořile si stěžoval, že vinou protahujících se jednání je mnoho zemědělských objektů neosídlených a práce zde stojí. Poukazoval také na volyňské vojáky, kteří byli dlouho bez svých rodin a velmi tím trpěli. A. P. Pavlov vypracoval sovětský protínávrh smlouvy, který byl 3. června 1946 zaslán československé straně. Ta návrh 14. června 1946 schválila. Dne 26. června 1946 se na užší meziministerské schůzi, konané v V. odboru MZV, sešli zástupci ministerstva ochrany práce a sociální péče, vnitra, a obrany. Zástupci se dohodli na doplňcích dohody, které se měl pokusit dojednat velvyslanec v Moskvě Dr. Horák. Členy československé smíšené komise měli být jmenování zástupci MZV, velvyslanectví v Moskvě, Repatričního odboru MOPSP a MNO. Zástupci ministerstev souhlasili s návrhem A. P. Pavlova, aby členy komise nebyly jmenovány osoby, které byly stále sovětskými občany. Dr. Horák byl informován, že termín žádostí o opci 15. srpna 1946 se československé straně zdá být příliš blízký a proto počítá s jeho prodloužením. Měl se zároveň pokusit mimosmluvně zajistit rodinným příslušníkům Svobodovy armády z jiných území SSSR obdobné zacházení jako s těmi volyňskými.

Prostřednictvím Dr. Horáka byla požadována i změna trasy transportů. Trasa přes Čop byla přeplněná, proto se zdálo vhodné vyjednat trasu přes Lvov a Katovice, která československé straně i více vyhovovala. Pokud by však narazil Dr. Horák na nepřekonatelný odpor ze sovětské strany k přijetí československých doplňků, byl zmocněn dohodu podepsat. Podpis dohody se znovu pokusili uspišit zástupci volyňských Čechů. Jednalo se o škpt. Perného a kpt. Kozáka. Ti se dostavili 4. července 1946 do Úřadu předsednictva vlády a znovu ukazovali na zoufalou situaci již usazených volyňských vojáků, kteří jsou dlouhou dobu bez svých rodin.

Dohoda byla podepsána 10. července 1946. Za československou stranu ji podepsal velvyslanec v SSSR Dr. Jiří Horák a za stranu sovětskou náměstek ministerstva zahraničních věcí S. Lozovskij.

Autor Martin Velička

Domov v cizině - Ing. Václav Petříček

Ukázka z nového příspěvku na webu

Někteří Češi svým „furiantským“ chováním občas zbytečně hazardovali. Jako příklad lze uvést podcurkovského občana Josefa Rázu, který rád tropil různé šprýmy. V době německé okupace Volyně se vrátil v zimě ze Zdolbunova na saních tažených koňským spřežením. Ze Zdolbunova se s ním vezla Anna Novotná, která jela navštívit svoji sestru Olgu Dandovou bydlící na Podcurkově. Zhruba šest km před Hlinskem je zastavili maďarští vojáci, kteří vezli na posádce do Koňušek zásobu proviantu. Protože se jim rozlámaly saně, požádali Josefa Rázu, aby jim proviant naložil na svoje saně a odvezl je do Koňušek. Ráza to odmítl a pokusil se Maďarům ujet. Maďarský důstojník na něho vytáhl pistoli, ale pohotový Ráza ho praštil přes ruku a pistole odletěla a zapadla do sněhu.

Maďaři chytli za uzdy koně a s nasazenými bodáky drželi Rázu v šachu, zatímco ostatní museli hledat zapadlou pistoli. Pro pří-

tomnou Annu Novotnou to připadalo jako věčnost a rozhodně se domnívala, že pokud ne oba, tak rozhodně Rázu rozrušení Maďaři zastřelí. Během hledání pistole se Maďaři uklidnili a pak jen přeložili proviant na Rážovy saně a dva vojáci s nasazenými bodáky k němu přisedli.

Po cestě, když se situace uklidnila, vytáhl Ráza láhev samohonky a prohlásil „Vy kluci špinaví, abyste neřekli, že jsem škrob, tak se se mnou napijte“. Maďaři jeho slovům nerozuměli, ale nabídku pochopili. Když tu láhev společně s Maďary vypili, vzpomněl si Ráza, že veze v nádobě také pivo. Aby se mohli napít, potřebovali na to nějaký hrnek. Projížděli právě kolem ulbárovské železniční zastávky a tak Ráza Maďarům navrhl, aby někteří z nich došel do blízké chalupy vypůjčit si hrnek. Protože maďarští vojáci měli zakázáno pohybovat se mezi místním obyvatelstvem jednotlivě (obavy z banderovců), odešli do chalupy oba. Toho využil Ráza a za pomoci Novotné maďarský proviant složili ze saní na zem a rychle přes trať ujeli do lesa a odtud rovnou domů. Tuto cestu do Zdolbunova přistě už Ráza nepoužíval.

najdete na našem webu

POZVÁNKA

Sdružení Volyňských Čechů a jejich přátel, region Litoměřice Vás zve na 1. reprezentační ples navazující na tradici volyňských plesů. Ples se koná 29. března 2014 od 20:00 hod. na sále hotelu KOLIBA na Zahradě Čech v Litoměřicích. K poslechu a tanci hraje skupina KADET a kapela SEVERKA.

Vstupné: 150,00 Kč - Bohatá tombola. Předprodej a rezervace vstupenek a ubytování: recepce hotelu KOLIBA nebo na tel. č. 416 734 546, mobil: 777 165 898, e-mail: koliba@post.cz

Ze zahraničí

Přišla nám, respektive Ing. Petrovi Sazečkovi Ph.D., zajímavá pošta. Několik souborů vyprávění Poláků o životě na Volyni. Jistě by bylo vhodné mít i pohled ze strany jiných obyvatel Volyně, než jen nás Čechů. Je mezi námi někdo, kdo by tyto příběhy přeložil do českého jazyka abysme je mohli umístit na web?

WSPOMNIENIA BOLESŁAWA SAWA
Z KOLONII LUDMIŁPOL W POW. WŁODZIMIERZ
WOŁYŃSKI NA WOŁYNIU 1935 - 1945

Nazywam się Bolesław Sawa. Mam 85 lat i mieszkam w miejscowości Buśno gm. Białopole pow. Chełm. Urodziłem się 27 maja 1927 r. w miejscowości Ludmiłpol, gmina Werba, pow. Włodzimierz Wołyński na Wołyniu. Rodzice moi to Józef i Zofia Sawa z domu Solak. Ojciec zmarł, gdy miałem zaledwie osiem lat. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Swojczowie. Ze strony ojca nie pamiętam żadnej rodziny. Mama miała dwóch rodzonych braci: Jacka i Józefa. Jacek Solak mieszkał w Uściługu, jego żona miała na imię Agata, ale nie wiem jakie było jej nazwisko rodowe. Pamiętam natomiast ich dwie córki: Marię i Zofię. Drugi brat mamy Józef Solak mieszkał na Korczunku, albo na Fundumie. Nie znam nazwiska rodowego mojej drugiej wujenki, żony Józefa Solaka, ale pamiętam że mieli dwoje dzieci: córkę Helenę i syna Stanisława.

Internetové možnosti

Opět připomínáme, že existují internetové adresy našeho Sdružení. Na jedné - <http://www.scvp.eu/> - můžete najít všechna čísla Věrných stráží a Zpravodajů. Kromě toho i volyňskou knihovnu, která se nám díky velkorysosti autorů i aktivitě dalších členů Sdružení pravidelně rozrůstá o nové příspěvky. Sledováním návštěvnosti jsem zjistil, že sem chodí denně cca 17 až 23 návštěvníků.

Druhá možnost je spíše diskuzní záležitost - <https://www.facebook.com/#!/groups/114077731954780/> - tam se dá diskutovat mezi jednotlivými členy skupiny, která má v současnosti 353 členů.

Tak neváhejte a staňte se také součástí tohoto internetového dění!
Lubomír Sazeček vedoucí nově vznikající internetové komise

Naši jubilanti

reg. Brno: V lednu oslavili: 85 let Bryksa Josef z Junkovky, nyní Brno; 93 let Kučera Josef z Teremna, nyní Brno; 86 let Košťáková Emilie z Novosilek Českých, nyní Oleksovice. V únoru oslavují: 82 let Ing. Němec Miroslav z Lublinu, nyní Brno; 93 let Urbanová Emilie z Novostavců, nyní Svitavy; 84 let Kounková Stanislava z Budek Hubinských, nyní Pohořelice. V březnu oslaví: 75 let Sacharčuk Slavomír z Tvorenice, nyní Malešovice.

Blahopřejeme! Ing. Jan Pavlica

reg. Broumov: Dne 20. února 2014 oslaví Růžena Nezkusilová ze Zborova, nyní Kvasiny, krásných 75 let. *Hodně zdravíčka, štěstí a spokojenosti do příštích let přeje za region*

Alexandr Stejskal

reg. Chomutov: V únoru oslaví 92 let Helena Hylasová ze Semidub, bytem Chomutov; 86 let Slavěna Tvrdá ze Zavidova, bytem Vrškaň; 85 let Jiřina Vinšová z Rovna, bytem Chomutov; 82 let Emil Nedbálek z Dlouhého Pole, bytem Droužkovice; 82 let Věra Opatrná z Plosky, bytem Železný Brod a 80 let Josef Řepík z Českého Malína, bytem Praha. V březnu oslaví 94 let Helena Slavíková z Teremna, bytem Lomnice u Sokolova a 84 let Jaroslav Ludvík z Teremna, bytem Jirkov. *Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje*

Jiřina Kačerová

reg. Litoměřice: V únoru oslaví 85 let Pavla Melničáková z Volkovy, bytem Dobkovic; 86 let Helena Šimová z Hušče, bytem Trnovany; 88 let Jiřina Sazečková z Keblic, bytem Lovosice; 91 let Věra Suchopárová ze Straklova, bytem Roudnice n/L.

Všem jubilantům srdečně přeje pevně zdraví a spokojenost

Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Moravskoslezský: V únoru oslaví 60 let Mgr. Miroslav Barfajt z Krnova, bytem Nový Jičín-Loučka; 75 let Marie Marešová z Březové, bytem Studénka; Blažej Bolf ze Starojické Lhoty, bytem Hukovice; 84 let Antonín Kunášek z Ozeran, bytem Zátor; 85 let Ludmila Vacková Hlaváčková z Ulbárova, bytem Fulnek; 87 let Stanislav Kabát z Martinovky, bytem Příbor; 88 let Helena Esterkesová z Ledochovky, bytem Nový Jičín; 91 let Slávka Gajdošíková ze Slavuty, bytem Kokory. *Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.*

Za region Dr. Vladimír Samec - předs., Marie Seitlová - taj.

reg. Olomouc: V únoru oslaví 75 let pan Vlastimil Koč z Moskovštiny, nyní Hněvotín u Olomouce. *Jubilantovi blahopřejeme a do příštích let přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohodu.*

Za region Miroslav Nerad předseda

reg. Praha: V únoru se dožívá 91 let Ing. Příbyl Václav z Kyjeva, nyní Praha 9; 84 let Medunová Pavlína z Hulče, nyní Kladno; 70 let Kolář Antonín z Kvaselova, nyní Praha 6; 60 let Stočesová Tamara z Prahy a 55 let Ing. Vrána Pavel CSc. z České Lípy.

Všem těmto jubilantům přejeme hodně štěstí a zdraví do dalších let, jménem výboru regionu Miluše Průšová

reg. Rakovník: V únoru oslaví 65 let paní Marie Fraňková.

Jubilantce přejeme pevně zdraví, štěstí a optimismus do dalších let.

Za region Václav Porazík a Josef Krouský

reg. Teplice: V únoru oslaví své 75. narozeniny Marie GROSSOVÁ, roz. Hnízdilová z Teplic, rodačka z Knerut a Vladimír Valčuk z Krupky, rodák z Volkova. *Oběma přejeme pevně zdraví a stálou životní pohodu. Za výbor regionu*

Vlasta Holmanová

reg. Vyškov: V únoru oslaví 65 let Miluše Tomanová roz. Maňhalová bytem Hlubočany.

Za region blahopřeje Václav Černý

reg. Žatec: V prosinci oslavil 70 let MVDr. Vladimír Šejna z Antonovky, nyní Žatec. V lednu oslavila 90 let Olga Berková z Českých Novin, nyní Žatec a 90. narozeniny Libuše Klíglová ze Zdobunova, bytem Žatec.

Za opožděnou gratulaci se moc omlouvá Kamila Ondrová

V únoru oslaví: 55 let Miroslav Maťák, Žatec, nyní Louny; 80 let Josef Lešák, České Noviny, nyní Louny; 80 let Jiřina Pešková, Hrušvice, nyní Žatec; 83 let Ludmila Rampasová, Kvasilov, nyní Staňkovice; 83 let Jiřina Lukešová, Volkov, nyní Strkovice; 84 let

Anna Burešová, Kvasilov, nyní Holedeč; 85 let Irenka Hanušová, Omelanština, nyní Žatec; 85 let Marie Ryšavá Kupičov, nyní Žatec; 85 let Antonín Lněniček, Sofievka, nyní Nepomyšl; 89 let Olga Černohorská, Podcurkov, nyní Jablonec; 90 let se dožívá Miroslav Bernart, Teremno, nyní Volevčice a 92 let Ljuba Ditrichová, Dubno, nyní Louny. *Všem jubilantům k jejich narozeninám hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let přeje za region*

Kamila Ondrová

Naše řady opustili

reg. Cheb: Ve věku 86 let zemřel 15. 1. 2014 Miroslav Florián z Dubin, nyní z Františkových Lázní. *Upřímnou soustrast rodině jménem regionu Cheb vyjadřuje*

Libuše Pancířová

Dne 21. ledna 2014 zemřel ve věku 87 let válečný veterán Jaroslav Opočenský z Boratína, poslední bytem Horní Řepčice. *Upřímnou soustrast rodině věnuje za region Litoměřice*

Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Žatec: V minulém čísle jsme uvedli špatně informaci o zemřelém Mgr. Jiřím Holubičkově z Vroutku, rodáku ze Sofievky, za což se omlouvá redakce a region.

Příspěvky na tisk

region Cheb: Emilie Zajacová, Dolní Žandov 200Kč

reg. Praha: Anna Maroušová, Praha 200Kč; Alena Podaná, Praha 200Kč; Antonie Kadrabová, Praha 100Kč; Anna Müllerová, Praha 200Kč; Naděžda Kinská, Rudimov 400Kč; Vladimír Jeníček, Žinkovy 200Kč; Viktor Vigner, Tábor 300Kč; Jaroslav Marek, Kuřivody 200Kč; Jan Toušek, Uhlířské Janovice 300Kč; Libuše Vokurková, Hořovice 100Kč

region Rakovník: Halina Ballardová, Nové Strašecí 300Kč

region Litoměřice: Anna Černá, Litvínov 200Kč

region Domažlice: Ing. Slavomír Lokvenc, Polžice 100Kč

reg. Žatec: Ing. Stanislav Kloboučník, Žatec 400Kč; Marie Sochorová, Žatec 200Kč; Jiřina Zetková, Žatec 100Kč; Miroslav Bernart, Volevčice 300Kč; Anna Hlaváčková, Žatec 400Kč; Jana Verlíková, Sedliště 100Kč; Emilie Kroupová, Žatec 200Kč; Antonín Jirásek, Žatec 200Kč; Pavlína Poliščuková, Žatec 200Kč; Josef Holec, Žatec 200Kč; Jindřich Fiala, Klášterec n/O 200Kč; Ing. Zdeněk Beneš, Malměřice 100Kč; Josef Nesvadba, Ústí n/L 100Kč; manž. Průšovi, Bitozeves 100Kč; Lidmila Krobová, Hředle 100Kč; Božena Soukupová, Žatec 200Kč; manž. Kudrnáčovi, Žatec 200Kč; Václav Průša, Děčín 300Kč; Josef Kocek, Žandov 100Kč; Vlasta Plocová, Žatec 200Kč; Jaroslava Hrníčková, Holedeč 100Kč; Helena Polcarová, Lipno 200Kč

reg. Brno: Alena Marková, Náměšť n/Osl. 100Kč; Emilie Urbanová, Svitavy 200Kč; Slavomír Němec, Znojmo 250Kč

reg. Moravskoslezský: Vilém Jersák, Hodoňovice 500Kč; Emil Malý, Studénka 200Kč

reg. Olomouc: Marie Nováková - 1925, Olomouc - Nedvězí 400Kč; Ing. Miroslav Nerad, Olomouc 200Kč

reg. Chomutov: Vlastimil Jelínek, Perštejn 500Kč; Věra Opatrná, Železný Brod 100Kč

region Karlovy Vary: Marie Vegrichová, Karlovy Vary 200Kč

reg. Mariánské Lázně: manž. Votavovi, Mariánské Lázně 1.000Kč

region Šternberk: Pavel Tarnavský, Paseka 1.000Kč

reg. zahraničí: Na úhradu členského a příspěvky na tisk: Jarmila Šťastná, Berlín 1.000Kč; Ludmila Raicin, Berlín 500Kč; Jiří Raicin, Studio City USA 500Kč.

Všem dárcům srdečně děkujeme M. Nečasová

Čtíte!

Vážení krajané, připomínáme, že podle Stanov je povinností každého člena zaplatit členský příspěvek (200Kč) nejpozději do 31. března. Platíte v regionu, kde jste registrováni. Neplatičům přestane docházet Zpravodaj.

V případě platby na účet vedený u Poštovní spořitelny (č. ú.: 252001907/0300) je třeba uvádět zda se jedná o členský příspěvek, nebo dar na tiskový fond. Ne vždy je uveden i plátec.

Za včasné zaplacení jménem Předsednictva děkuje M. Nečasová

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 07. 02. 2014**